

У Москву — з кнігамі

Адразу тры
знакавыя
падзеі адбыліся
ў Дзелавым
і культурным
комплексе
Пасольства
Беларусі ў Расіі

Хадзіць у госці з усім сваім — добрая і, заўважым, даўняя традыцыя беларусаў. І цяпер часта бывае: ідуць вясковыя муж з жонкаю, напрыклад, сватоў праведаць, а з сабою — і колца каўбасы свойскай, і добры кус паляндвіцы, і пірог... А то, калі здароўе дазваляе, і бутэльку белен'кай прыхопяць. Затое пры любым жыццёвым раскладзе яны — жаданыя і "неаб'ядны" госці. Такім заўжды рады! Па ўсім бачна, і супрацоўнікі Нацыянальнай бібліятэкі добра засвоілі гэту народную мудрасць: прыгожа, годна хадзіць у госці да суседзяў. Прynamсі, падзеі сярэдзіны чэрвеня даюць падставы так меркаваць.

Як вядома, у Москве прыйшла прэзентацыя ўнікальнага факсімільнага выдання "Кніжная спадчына Францыска Скарыны" і адкрылася фотавыставка "Нацыянальная бібліятэка Беларусі". І калі б толькі дзве гэтыя справы зрабілі госці з Мінска, то, можа, і розгала-су асаблівага дзея не мела б. Аднак што важна: праходзіла прэзентацыя, адкрывалася выставка ў новым, выдатна абсталяваным Дзелавым і

Раман Матульскі (справа) дорыць кнігі Аляксандру Вісламу

культурным комплексе Пасольства Беларусі ў Расіі. Па сутнасці: хоць і ў Москве, і нібы ў сваёй хаце — на тэрыторыі беларускай дзяржавы. І другое: унікальнае выданне беларусы не проста прыгожа паказалі ды забралі... Яны і ў самыя буйныя маскоўскія кнігасховішчы падарылі папяць першых скарынаўскіхтамоў: "Быццё", "Зыход", "Лявіт", "Лічбы" і "Другі Закон". Як казаў знакаміты палачанін: "Бярыце, чытайце..."

Пра тое, што і як адбывалася ў Москве, мы вырашылі даведацца, як кажуць, з першых вуснаў — ад намесніка дырэктара Нацыянальнай бібліятэкі па навуковай работе Алеся Сушы. З ім наша размова.

— Спадар Алеś, ці не бачыцца вам сімвалічным, што кнігі Францыска Скарыны з вялікаю пашанаю прыняты ў дар у Москву? Мяркую, дасведчаны ў беларускай гісторыі людзі ведаючы: у першай палове XVI стагоддзя першадрукі Скарыны там, кажуць, не прыйшліся да двара...

— Так, у гэтым "вяртанні" ёсьць вялікі сімвал. Для мяне сімвалізм і ў тым, што са знакавага мерапрыемства, падрыхтаванага сумесна з Нацыянальнай бібліятэкай Беларусі, фактычна распачынаецца дзейнасць Дзелавога і культурнага комплекса Пасольства Беларусі ў Расіі. Калі наша багатая спадчына,

утым ліку і кніжная, ушаноўваецца — гэта добры знак! І яшчэ мы такім чынам хораша адзначылі ў Москве юбілей, 525-годдзе ад часу нараджэння Францыска Скарыны, якое святкуеца сёлета па свеце. У тым, як кажуць, і рэаліі жыцця дапамаглі: кірауніком ДКК прызначаны колішні супрацоўнік нашай бібліятэкі Сяргей Шарамецьеў. Ён плённа працаваў кірауніком сацыякультурнага цэнтра НББ, пры ім ішло яго станаўленне: пасля пераезду бібліятэкі ў новы будынак. Сяргей Іванавіч сябе добра прайвіў, потым працаваў і ў іншых структурах у Беларусі.

У Москву — з кнігамі

(Заканчэнне. Пачатак на стар. 1)

— Што ж, пажадае Сяргею Шарамецьву пасляховай працы ў Расіі — на карысць Башкайшчыны. А вы самі задаволены тым, як усё прыйшло?

— Так, усё разам прыгожа глядзелася і ўспрымалася: прэзентация факсімільнага выдання, перадача выдадзеных кніг у дар маскоўскім арганізацыям і адкрыццё фотавыставы, прысвечанай Нацыянальнай бібліятэцы Беларусі. Адкрываючы мерапрыемства, саветнік-пастарнік Пасольства Беларусі ў Расіі Юрый Ярошэвіч слушна заўважыў: Французскі Скарыны належыць не толькі беларускай культуре. І помнікі яму ўстаноўлены ў многіх краінах, з якімі звязаў яго лёс. Можна казаць: уклад вілікага палачаніні ў развіццё ўсходнеславянскай культуры неад'емны.

Дарочы, што ішчэ мы зрабілі хораша і сімвалічна, — выказаў ёдначасно расійскім парнёрам, з якімі супольна працавалі па гэтым праекце. Як вядома, ціпер у Расіі зберагаецца каля 300 выданняў Французскіх Скарыні, у Беларусі ж іх захавалася вельмі мала: толькі 10 кніг. Большаясь іх дэфектная, не ў поўным аб'ёме захаваная. І таму факсімільна іеравыдаць іх магчыма было толькі ў супрацы з нашымі замежнымі калегамі. А расійскія былі аднымі з першых, хто адгукнуўся на нашу просьбу і працягнуў. У свой час яны прадстаўлілі лічбы на копіі выданняў Скарыні са сваіх збораў. Першыя з іх — Расійская дзяржаўная бібліятэка. Аляксандр Віслы, яе гендирэктар, прымаў узел у мерапрыемстве. Казаў сваё слова, рабіў шмат новых працягненняў на даўнейшэ супрацоўніцтва. А мы ў супрацы дабіў і цёлкні.

— Ці не беларус ён, мяркуючы на прозвішчы?

— Важна, што гэта — блізкі нам па духу чалавек. Можа, і беларус: нашых у Москве, так гістарычна склалася, тысячи. Аляксандр Іванавіч мае высокі статус у расійскім грамадстве. Мы рады, што ён падтрымалі нашу ініцыятыву. Яшчэ мы атрымалі лічбавыя копіі з Дзяржаўнага гістарычнага музея Расіі — ято дырэктар Аляксей Лявіковіч таксама атрымалі першыя 5 тамо факсімільна выдання. Яшчэ дырэктар Нацыянальнай бібліятэцы Беларусі Раман Матульскі ўручыў унікальную асобнікі Пасольству Беларусі ў Москве, Усерасійскай

Маскоўскую імпрэзу ўпрыгожыла выступленне гурта "Гуды"

ДАВЕДКА ГР

Выпуск факсімільнага выдання ўсіх 25 кніг, надрукаваных Францыскам Скарынаму Празе (1517—1519) і Вільні (1522—1525), — унікальны культурны праект Нацыянальнай бібліятэцы Беларусі і Банка БелВЭБ, завяршыць які плануеца да 2017 года. Мяркуеца выдаць 21 том. Факсімільнае выданне з максімальнай паўнотай адновіць першадрук: захаваны асаблівасці шрыфту і гравюр арыгінальных выданняў, перададзены ўсе рысы, набытыя імі на працы 500-гадовага існавання. У аснове калекцыі — электронныя копіі найлепш захаваных кніг беларускага першадрука, якія знаходзяцца ў бібліятэках і музеях Беларусі, Расіі, Украіны, Германіі ды іншых краін. Перавыдадзеныя шэдзёры суправаджаюцца навуковымі даследаванімі ды ўпершыню ажыццёўленымі перакладамі прадмоў і паспяслоўт Французскіх Скарыні на сучасны беларускую, рускую і англійскую мовы.

— Як вы ацэньваеце праект факсімільнага іеравыдання скрыніускай спадчыны, распачаты ў Беларусі да 500-годдзя беларускага книгадрукавання і прэзентаваны ў Москве?

— І праект сам па сабе, і яго прэзентация — глыбока сімвалічныя, калімы ўжоговорым прасімвалы. Мы ўзяліся факсімільна ўзвядзьце ўсе працы Французскіх Скарыні, беларуса, які паклаў пачатак книгадрукаванию ўсходнім Еўропе. Дык вось, беларусы, інглізчы на ўсе гістарычныя цяжкасці, якія прымялі да вымывання нашай культурнай спадчыны, нават да яе прамога знішчэння, вывазу каштоўных рарытэтў за межы краіны — беларусам у плюні маскоўскай прэзентацыі паўсталі не як краіна плачу, жалю, што ходзіць з працягнутай рукой... Мы, што важна і вельмі па-беларуску, не скардзімся на нейкія цяжкасці альбо праблемы. Пратое якраз Аляксандр Віслы казаў: што ўсім расійскім бібліятэкам трохі

зайдзросна нават. Ад таго, развязаў, што мы толькі захоўваем — а беларусы яшчэ і ствараюць! Я ўспрымаю гэта як камплімент, бо і расіне ж таксама шмат робіць у справе вывучэння і пашырэння сваёй книжнай спадчыны. Аднак і нам ёсь чым ганарыца. Досвед розлічанія гэтага праекту, як і іншых, па факсімільных узнаўлении книжнай спадчыны Беларусі дазваляе казаць: у нас зроблена вельмі шмат.

— І своеасаблівым мостам са скрыніускага мінулага ў сучаснасць і будучыню глядзелася ў Москву, напуна, і фотавыставка "Нацыянальная бібліятэка Беларусі"?

— Для таго, каб упэўнена рухніца наперад, важна заўсёды, што называеца, быць сучасным. Умоўна кажучы: мінуўня набыткі народа — гэта надзейны "грунт пад ногамі", як казаў Якуб Колас, каб "не бад-

Алесь Суша

зящца батракамі", развіваша далей. Весь і мы на фотавыставе паказалі, чаго вартыя сеансія: прадстаўлі дзеяльнасць, грамадскім і навуковым колам Расіі, творчай інтэлігенцыі, шырокай аудыторыі галоўную бібліятэку Беларусі. А гэта ж адметная з'ява культуры, маштабны шматфункцияльны комплекс: у ім сумясціліся высокія тэхнолагіі ды лепшыя традыцыі, сучасны дизайн і безумоўны комфорт. Гэта цяпер своеасаблівая "піктографія" Беларусі. Фотавыставка — гэта погляд на бібліятэку шасці вядомых беларускіх фотамастакоў, 25 іх здымкаў у розных, часам зусім нечаканых ракурсах. Стварылі калекцыю Анатоль Дрыбас, Аляксандр Жарніскі, Лоліт Мазедонскі, Сяргей Плыткевіч, Віктар Сутлоб і Валерый Харчанка. Раней выставка "Нацыянальная бібліятэка Беларусі" экспанавалася ў Францыі, Вялікабрытаніі, Нідэрландах, Германіі, Швейцарыі, Італіі, Аўстріі, Венгрыі, Чэхіі, Польшчы, Латвіі, Літве, Швецыі ды Эстоніі. Безумоўна, нам важна было паказаць: мы не "садзім" у славіні мінуўня — рухаемся наперад. І на фоне сучаснай бібліятэкі старожытная спадчына ўже ўзнаўліні глядзіцца вельмі хораша. Як і наадварот... Упрыгожыла маскоўскую імпрэзу і выступленне капэлы беларускіх народных духовых інструментаў "Гуды" беларускага дыярхуніверсітэта культуры і мастацтва.

— Ці прайвіла цікавасць да вашага культурнага праекта беларуская дыяспара ў Москве?

— Так, у ДКК прыйшлі яе шматлікія прадстаўнікі, у прыватнасці, пісьменнік Валерый Казакоў, а таксама Уладзімір Матвяйчук — у бытнасці яго міністрам культуры адкрываўся новы будынак бібліятэкі. Былі супрацоўнікі Пасольства і блізкіх да яго структур, культурных дзеячы, вядомыя бібліятэчнія карыфеі ды работнікі, кіраунікі арганізацый: знакавая імпрэза мела адраджэнне рогадзас. Яна спрыяе фарміраванню станоўчага образу Беларусі ў расійскай медійнай, культурнай прасторы.

Гулагару Іван Ждановіч